

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Henrici || Svsonis Viri Sanctita-||te, Ervditione Et
Mi-||racvlis Clari, Opera**

Seuse, Heinrich

Coloniae, 1615

Vt ad cordis pacem pertingatur in Deo. Epistola IX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38029

ligibilis splendoris ex illo ad ipsius animam
 proficisci, quod quidem nulla possit lingua ex-
 plicare, atque interim cor & anima Ministri
 nouo quodam ac flagrantissimo desiderio &
 intima luce vsque ad eum complebatur, vt cun-
 ctis omnino viribus destitueretur. Erat id per-
 inde, ac si cor cordi nuda quadam ac intelli-
 gibili ratione coniungatur: atque ita anima Mi-
 nistri in tacum colliguescebat, vt nullam pos-
 set illi corpoream accommodare similitudinē.
 Atque dum ita viribus destitueretur, & debilis
 appareret, subrisit cælestis ille iuuenis iuxta eum
 assistens, quem tamen minime agnouerat. Ita-
 que ridentem illum sic affatus est: Eheu quid i-
 ta rides? Cernisne præ amoris vehementia iam
 iamque viribus me destitutum iri? His dictis in
 terram collapsus est, perinde vt solent qui præ
 debilitate deficiunt viribus: dumque collabere-
 tur, ad se redijt, & aperiens corporis oculos,
 sensit eos lachrymis madidos, & animam suam
 luculenta completam gratia: deinde ad altare
 processit, vbi corpus Domini seruabatur, taci-
 tusque eam succinebat melodiam, Benedictus
 qui venit, &c. etiamnum in eius anima reso-
 nantibus supradictis Angelicis & spiritualibus
 vocibus ac sonis. Bene vale.

Vt ad cordis pacem pertingatur in Deo.

EPISTOLA IX.

[**N**omnibus requiem quæsiui. Eccl. 24.
 His verbis Sapiens quidem homines er-
 raticos docet, vt inter incertos vitæ labentis
 cursus

Veritas sua-
ptè natura
simplex &
nuda est.

Flagrantia
diuini amo-
ris quid in a-
mantis agat
affectu.
Gen. 12.

Deus vt amā-
tes animas
sibi conglu-
tinet.

cursus ad pacem pertingere debeant, quoad e-
ius fieri possit. Veritas quidem in seipsa sim-
plex, nuda & expedita est: sed ex ipsa natura
ita comparatum nobisque inditum est, vt per
similitudines quasdam eam capiamus, donec
corpus hoc corruptibile exuamus, & repurga-
tus intelligentiæ oculus, in æterni solis axem
immota acie defigatur. Interim velut cæci,
quidam palpamus ad parietem, incertum ha-
bentes vbi vel quomodo veritas reperienda
sit: & licet ipsam iam teneamus veritatem ta-
men vix certi sumus nos verum affectos, ni-
hil ab illis diuersi, qui rem inquirunt, quam
manibus retinent. Neque est mortalium quic-
quam in hac vita temporaria, qui penitus ab
hoc modo immunis sit: siquidem peccati ori-
ginalis reliquæ sunt. Pro meo sane iudicio
nimæ Deum quærenti id foret optatissimum,
scire quidnam potissimum ab ipsa exigat Do-
minus, vt illi se gratam placitamq; exhiberet,
quomodo illius singulari quodam amore &
familiaritate perfrueretur. Sæpe nanque ani-
mus DE I amore impensius flagrans, eò addi-
citur, vt mortem cupiat perpeti, quò in euentu
vel re qualibet huius possit perspicuam ac dis-
cretam habere notionem. Hoc desiderium pa-
triarcham Abrahamum compulit egredi è ter-
ra sua & cognatis suis, quâuis nesciret ipse quò
pergeret, Deumq; longius quæsiuit, vt propè eum
inueniret. Idem ipsum electos omnes à mundi
exordio in hanc vsq; diem incitauit ac permo-
uit, nec permouere ac vrgere desinit. Ille namq;
amicus omnium suauissimus, fortius ad se ra-
pit amantes animas quam adamas vllus ferru,
ligat-

ligatq; & stringit tenacius quam vel mille funes. Felix ille & nimium felix, qui illum inuenit, nec ab inuento vnquam aueritur. Incidit hic iam animo meo sententia quaedam, quam olim legisse me memini, cum naturali philosophiz darem operam, sed minimè tunc, quid sibi veller, assequer. Erat autem sententia eiusmodi: Præclarus ille princeps principum simplex illa essentia mouet quidem omnia, sed immota in se permanens: ita mouet, vt decet amicum longè desideratissimum: præstat cordibus vt properent, affectibus vt cursitent. estque in se tranquillus & immobilis vt scopus quidam, cui inhiant & quò tendunt res creatæ omnes. Sed tamen non vna cunctæ ratione trahuntur, & tendunt. Cælum quidem facit immensos efficere circulos, ceruis cursum præbet celerrimum, falconibus volandi pernicitatè. Quorum omnium licet non vnus sit modus, ad vnum tamen finem properant, qui est essentia ipsorum ex primi entis scopo profluentis conseruatio. Idem cernere licet in magna illa amicorum DE I hoc summum bonum participantium differentia. Quidam nanque ex eis cum ingenti currunt vitæ austeritate. Alij cum meta properant abstractione & secessu ab hominibus. Alij cum sublimi volitant contemplatione, singuli quique ita vt trahuntur à DEO. Quid verò ex his optimum & compendiosissimū sit, non potest ex scripturis certo cognosci. Quid verò singulis quibusque priuatim ac separatim compendiosus sit, prout cuiq; cōgruit ac expedit, nec id quidem facile dici potest. Sed probare omnia, vt Apostolus ait, & per sese experiri,

Scopus entis
omniū quis.

Quanta ami-
corum Dei
differentia.

1. The 1.

OTW
25

Gregor.
Dionysius.
Exercitatio
quæ quid cõ-
ferat.

Paradigma &
epophteg.
malopidum

Discretionis
quantus vbi-
que sit vsus.

Eecl. 11.
10an. 10.

experiri, vt D. Gregor. inquit, ac diuinitus il-
lustrari, quod D. Dionysius habet, ea nimirum
admiraculo sunt homini, vt possit tranquilli-
tate animi & quiete potiri. Corporalis exerci-
tatio confert etiam nonnihil, si non sit nimis
at vera in omnibus tum certis, tum incertis re-
bus resignatio suã, in sup̄mi illius omnia sibi
entis DEI voluntatem, hominem proculdu-
bio extra casus & pericula omnia eripit, atque
in omnibus vera eum facit pace gaudere, si
modò illis rectè atque ordine vti nõrit. Quis
nonnihil susceperat ad DEI gloriam exequẽ-
dum Interrogatus num sciret velle Deum videri
ageret, respondit: Minimè. Immodò, ait, nec scire
id velim, Malo esse nescius. Si nanque id scire-
rem, nimia inde secundum spiritum delectatione
fruerer: at nunc moriendũ mihi est. Homo
sapiens non debet in occupationibus exter-
nis tua interna abijcere studia: nec in inter-
nis penitus recusare externa, sed in actionibus
externis operam dabit, seseq; occupabit sanctis
quibusdam desiderijs, vt celeriter ac breui in-
trò reuertatur: rursusque in exercitijs internis
ita erit animo resignatus, vt possit etiam exter-
nis negotijs vel occupationibus satisfacere, vbi
id tempus & ratio postulauerit. Ita nimirum
& egredietur & ingredietur, & in omnibus re-
quie perfruetur, vt Sapiens docet, & vtrobiq;
anima eius pascua inueniet, & ipse Saluator ait.
Hæc idcirco scripserim, quandoquidem Do-
minum DEUM tam longe secutus es in exilijs,
vt illum & propè & longè reperire scias. Nam
in omnibus rebus ille moratur & inest. Noui
ego hominem quẽdam, qui afflictionem suam
miser-

miserabilem ac omnis consolationis expertē
 cum vice quadam in cruce miserādum in mo-
 dum sine vlla consolatione pendenti Domino
 Paradigma.
 la s v exposuisset, intus de cruce sibi Dominū
 respondentem audiuit: Volo te propterea nul-
 li esse charum, vt mihi dilectus efficiaris: & ni-
 hilipendi ac despici te volo, vt sis meus amicus:
 Despecti mē-
 do efficax
 consolatiū-
 cula.
 denique ea causa vilis ac nullius eris precija-
 pud homines, vt mihi sis honori.

*De purgatione, illuminatione & perfectione
 hominum.*

EPISTOLA X.

Estote perfecti, sicut & Pater vester cæle-
 stis perfectus est. Matth. 5.

His verbis est vsa æterna Sapientia Dominus
 noster Iesus Christus ad discipulos suos longē
 charissimos, sublimi vitæ inhiantes. Porrò D.
 Dionysius in libro cælestis hierarchiæ author
 inferiores angelos à superioribus purgari,
 illuminari, & perfici, idque totum fieri radian-
 tissimo iubare siue micantibus radijs æterni ac
 essentialis solis, ac communicatione di-
 uinorum effluxuum cum nouæ veritatis illu-
 minatione siue irradiatione. Huius simile quid-
 dam etiam in plerisq; hominibus in hac tem-
 poraria degentibus vita inuenitur. Purgatio
 autem ipsa in eo sita est, vt quicquid creatum
 ab animo excludatur, remoueanturq; inde
 rerum creaturarum simulachra, ad eò vt etiam i-
 nsummus Seraphicus spiritus, vel D. Ioann.
 Baptista, vel quicquid demum creatum est,
 Abimi pur-
 gatio vera in
 quo consistat

R
 quan-

OTW
 45